

Výroční zpráva o činnosti Horolezeckého klubu Ostaš za rok 2009

Jiří Škop, předseda klubu

Datum: leden 2010

Vážení členové Horolezeckého klubu Ostaš,

Dovolte, abych Vám tímto přednesl Výroční zprávu o činnosti klubu za uplynulý rok 2009.

Uplynulý rok prožíval náš klub okamžiky, které se zapíší nesmazatelně do jeho dějin, okamžiky, kdy jsme si mohli užívat pocit dobře odvedené práce, okamžiky úspěchů a dílčích vítězství. Nicméně jak tomu v životě bývá, loňský rok přinesl i nezdary, neúspěchy a fatální selhání, o kterých vím, a za které musím přijmout logicky odpovědnost. Nicméně, chybovat lidské, a odpouštět božské, ovšem nejdůležitější je, poučit se z chyb, a pro příště tyto neopakovat...

Usnesením loňské členské konference byl schválen následující plán akcí:

Novoroční Open (leden)

Tajfunky (únor)

Otevírání skal (duben)

Instruktažní den (květen)

O Krále Ostaše (červen, srpen)

Lezecký zájezd do Žlebu (červenec)

60. výročí založení lezeckého spolku v Polici (srpen)

Přístavba lezecké stěny (září)

Brigáda Na Ostaši (říjen)

Maškarní merenda (listopad)

Poslední slanění (listopad/prosinec)

Usnesení minulé členské konference pak zavazovalo vrcholné orgány klubu, ale i některé z jeho členů, k dalším aktivitám. Je třeba říci hned z počátku, že ne všechny plány a smělé vize se podařilo uskutečnit.

1. Novoroční Open 2009

Nový rok jsme tradičně zahájili závodem v obtížnostním lezení na naší umělé lezecké stěně v sokolovně. Závodu se účastnilo přibližně 36 mužů a 12 žen, přičemž

v závodě měla zastoupení i reprezentace (a to jak dospělácká, tak juniorská). Nad tradičně výbornou úroveň závodu dohlížel hlavní rozhodčí Áda Kadlec, bezvadné a precizní zpracování výsledkových dat měl „na svědomí“ tradičně Bonati (Jarda Ulvr), a aby těch tradic nebylo málo, tak cesty tradičně připravili Prtka (Jirka Koutský) a Alberto (Pavel Hrubý).

Závod se podařil, což bylo zřejmé jak z přímých reakcí závodníků bezprostředně po závodě, tak z reakcí, které se objevily na internetových lezeckých serverech (Lezec.cz, Hudy.cz., horosvaz.cz). Pohoda byla cítit i v organizačním teamu, který celkový průběh závodu zhodnotil po závodě v restaurantu Sokolovna.

Článek věnovaný průběhu závodu byl zveřejněn jak na oddílové vývěsce, tak v Polickém měsíčníku, a konečně i na serveru Lezec.cz a v časopise Montana.

Dlužno poznamenat, že krom četných sponzorských darů ve formě cen, které zajistil Alberto, jsme na pořádání závodů obdrželi i účelovou dotaci z rozpočtu města Police nad Metují.

2. Tajfunky 2009

Konečně zas jednou byl Krakonoš milostiv k nám, podhoralům. Tým organizátorů mohl konečně v celé své kráse svůj um. Závodníci pak mohli předvést vytríbený styl. Po Homolí (a vlastně na celém Boru) bylo nechumeleno, machovští kamarádi postavili můstek, zajistili hospodu v Nízkosrbský, a pak už nic nebránilo uskutečnění závodu. Jelikož bylo pozapomenuto, přizvat na akci Bonatiho, muselo se o zpracování výsledků podělit několik s přítomných přátel.

Dlužno dodat, že až na drobné chybičky (a v konečném důsledku za pomoci Bonatiho) se podařilo výsledky dát dohromady. Závod byl podařanej, a účastnilo se ho kolem 30 borců, a krom drobných úrazů přežili všichni celkem ve zdraví (což je hlavní)!

Díky velice zdařilému večírku v restaurantu U Božky však nejsem schopen o průběhu závodu, ani o průběhu after párty říct nic víc. Výsledky byly opět prezentovány na vývěsce, jakož i na webu městysu Machov (který tím dal jasně najevo, za jak důležitý tento závod je v machovské kotlině považován).

3. Otevírání skal na Ostaši

Již tradiční akce, kterou otevíráme „náš“ ostašský skalák. Akce si již bezesporu vydobyla své pevné místo na slunci, o čemž svědčí poměrně solidní účast členů. Byla slezena nová věž, a to hned několika novými cestami. Posléze bylo Ádou Kadlecem

zjištěno, že vrchol věže byl dosažen přeskokem, a to v závěru minulého stolení samotným tehdejším i nynějším předsedou. Jak vidno, zub času se již projevuje v činnosti mozku předsedy, což by mohl být v příštím roce další důvod pro výměnu na předsednickém postu. Nicméně skály tak byly otevřeny (již klasickým klíčem a šampíčkem) opět více než důstojně. Byly vylezeny dvě nové cesty lehčí (komíny), jedna klasická převislá komínospára v koutě, a jeden brutus při údolní převislé hraně. Tak jen aby se nové cesty lezly, a nikdo nezapomněl, kdy a kým byly vylezeny poprvé, a kde se tahle krásná věž, vykloněná z stašských okrajů vyklání. Jsem sám zvědav, jak otevírání skal dopadne v roce letošním☺

4. Instruktažní den

Díky poctivé, a zejména včasné, přípravě byl Instruktažní den dobře personálně i materiálně zajištěn, nicméně díky nepříznivému počasí se v plánovaném termínu neuskutečnil. Jelikož se realizačnímu teamu nepodařilo najít jiný vhodný (volný termín) v nabitém programu lezecké sezóny, kdy zájezd střídá zájezd, a kdy je každý lezec, který má zdravý ruce a nohy navazen v Ádru, nebyl instruktažní den pro nové členy a členy mladší 18-ti let uspořádán.

V letošním roce by se realizační team měl zasadit o to, aby vše proběhlo, a to jak po stránce přípravy, tak po stránce vlastní realizace. Jelikož bude období Instruktažního dne spadat do období mých vrcholným příprav na státnice a do obhajoby diplomové práce, bude třeba již v zárodku určit z našich řad osobu povolanou tento den připravit a zajistit jeho řádné proběhnutí. Mohu směle říct, že bych zde rozhodně uvítal, kdyby se některá z kompetentních osob ujala vedení této akce jaksi formou osobního závazku. Jinak reálně hrozí, že ji tento úkol bude svěřen direktivně rozhodnutím výboru klubu.

Z tohoto místa se samozřejmě nezříkám spolupráce se Sklaní záchrannou službou, přičemž výpomocí při Instruktažním dnu by nám tento spolek mohl určitým způsobem splatit půjčování lezecké stěny pro jejich výcvik. No – uvidíme, že...

5. Oddílový zájezd do Labských pískovců

Proběhl podle vzoru let předchozích v termínu cyrilo-metodějo-husových svátků klasicky, to znamená přesun vozidly z Polické pánve na chalupu děčínských lezců ve Žlebu. Šéfem chalupy se stal okamžitě Prtka, neboť jen tak bylo možno očekávat, že se všichni bez keců podřídí stanoveným pravidlům pobytu a placení. Počasí v roce letošním bylo velice příznivé, přičemž se ve spolupráci s místními lezci vedenými Jeníkem Pletichou podařilo během naší návštěvy vylézt cestu na památku Tomáše Krásného – od názvem Arábie. Skupině se v oblasti podařilo opět několik přelezů

těžkých cest (tahoun Prtka), včetně několika hromadnějších výstupů (tzv. „hrobso“) v krásných kolmých a převislých žlebských stěnách. Po akci panovala mezi účastníky opět spokojenost, a chuť vytrvat v této krásné tradici.

6. Lezecký závod „O Krále Ostaše“

Těto – nebojím se říci již tradiční – akci řediteloval opět Marek (Láca), s podporou našeptávače Heřmana, a připraven byl výsledkový servis prostřednictvím Bonatiho.

Závod byl připraven, ale počasáři ne a ne nastavit předpověď pro jednoznačné zrušení akce, nebo opět pro krásné pořádko, na které jsme si zvykli v letech minulých.

Díky ohlášenému přechodu studeného okluzního franty se středem nad Hiddensee jsme se staženou prdelí zahájení závodu odložili na ráno, které bude moudřejší večera. Z radarů se jasně blížil déšť a nebylo moudré vyhnat lezce do skla, aby se nám za chvíli vrátili prodojení. Z deště nakonec nic nebylo a i druhý den počasí vydrželo cca do 14 hodin bez deště.

Závod tedy bylo možné uspořádat, ale na honění Bycha bylo již pozdě. Přítomným závodníkům jsme ohlásili nový termín závodu, a nespokojeni vlastním připosranectvím jsme se rozešli domů přemýšlet o funkci počasí na planetě zemi a fotosyntéze.

Druhý termín byl zvolen tak říkajíc vychytaně, a to na den ohlášené oslavy 60. let založení lezeckého spolku v Polici. Filosofie byla jasná. Na sraz přijede spousta lidí, co si buď v rámci závodu zalezou, nebo se půjdou do skla projít a budou pozorovat obležené ostašské skály smělou mládeží, případně též připosranými bafuňáři s telegrafem v nohách. Leč počasí bylo opět proti, a to ještě rasantněji než v při prvním neúspěchu. Pršelo již v pátek od noci a v sobotu téměř celý den.

Po bitvě bylo jest slyšet názory, že by pravidla soutěže měla umožňovat i mokrou variantu. S ohledem na skutečnost, že pravidla obsahují i možnost pivního výstupu na věž bych řekl, že pravidla mokrou variantu již obsahují, a je jen na nás, pokud si tady řekneme, ano to je cesta, jak přelstít nevyzpytatelné počasí, či zda padnou jiné názory. Nicméně cesta přeložení a opětovného zrušení závodu z nás udělala před veřejností slušně řečeno šašky, a mohu Vám směle říct, že zejména po druhém zrušení jsem cca měsíc nemusel na vlasy použít šampon.. ano, tak dokonale jsme měl hlavu umytou. Takže věřím, že dospějeme k přijatelnému konsensu, a závod se pro letošní rok – suchý nebo mokrý – podaří zorganizovat.

7. Oslava 60. výročí založení lezeckého spolku v Polici nad Metují

Tato akce bude ještě předmětem řady rozborů a řady diskusí. Mě osobně nezbyvá, než se – budu-li ještě v budoucnu u kormidla klubu nebo v jeho blízkosti – poučit z onoho krizového vývoje.

V úvodu předesílám, že jsem si určitých chyb nebo přehmatů v souvislosti s organizací akce vědom, ale na druhou stranu na svoji obhajobu mohu směle říct, že lidí ochotných pomoci s přípravou této akce bylo limitně málo, a například konkrétně výbor a předsednictvo nepodpořily můj návrh na zvolení přípravného výboru, s odkazem na celkovou zbytečnost tohoto orgánu. Bez řádné přípravy se pak akce jevila jako neslaná, nemastná, prázdná, a někdy i hlučná. Tento pocit převládal u dobrých 40% přítomných. Co naplat, že se 60% přítomných se dobře bavilo, a považují akci za zvládnutou, dobře udělanou a bezvadnou. Pokud by poměr byl 90% spokojených ku 10% nespokojeným, tak nad tím mohu mávnout rukou, ale takto nikoliv.

Kritizováno bylo toto:

- nedostatečný program přes den
- málo domyšlený program večer
- hlučná hudební produkce
- brzký konec akce
- málo účastníků
- tma v sále

Chváleno bylo toto:

- výběr kapely Adept blues band
- kvalita a dostatečnost rautu
- rozložení akce do odpolední a večerní části
- nesvazující náplň programu odpoledne i večera
- světlo v sále
- přiměřeně hlasitý zvuk hudebních těles
- přiměřená délka akce
- míra investovaných prostředků klubu

Z uvedeného výčtu je zřejmé, že opravdu řada věcí šla proti sobě, a na příště je třeba nalézt kompresní řešení, aby si tak říkajíc všichni přišli na své. No a jak to vlastně mělo probíhat?? Vymyšleno bylo, že akce začne již v pátek, kdy bude zahájena přeložená lezecká soutěž O Krále Ostaše. Nezávodící borci se měli na Ostaši sejít v sobotu okolo 14 hodiny, přičemž měl být volný program volný – lezení, procházení, setkání s kamarády, povídání, vzpomínání, konzumace☺ žel počasí opět udělalo škrt přes tento záměr, a tak se od pátku nic nelezlo, s čímž asi souvisí i to, že odpoledne na

Ostaši se nikdo moc nesešel. Vše tak zůstalo na večerní setkání v Pellyho domech. No a tam již bylo těžké dodržet původní předpoklad, tj. raut a zábava, neboť neuskutečněná setkání a rozhovory po letech musely proběhnout zde, pod hlasitou hudební kulisou. No, ale nakonec se vše podařilo dovalit do konce, a na deset let máme od takových to veselic klid. Navíc je třeba zmínit osobní závazek Ivana Kobra, že příští oslavu 70. výročí uspořádá on, s naší podporou. Tohle беру!

Tak kdo se přidá, a pomůže? Uvidíme v roce 2019.

8. Přístavba lezecké stěny

Jedna z akcí, která nám opět vyšla. Základy této akce byly položeny usnesením loňské členské konference, která přístavbu stěny nejenže odsouhlasila, ale i zvolila variantu, která bude pro náš klub bez zadlužení únosná. Motorem první fáze – tedy zahájením jednání s dodavatelskou firmou, přeložením variant našich představ – byl Pavel Axman, který vyjednal vše od zadání, až po návštěvu zástupců firmy MAKAK v polické sokolovně. V tu chvíli převzal otěže druhé fáze předseda, který pomohl vyjednat přístavbu s vlastníkem sokolovny, byl nápomocen zaměření stávajícího stavu, konečně zajistil vlastní uzavření smlouvy a průběžně dozoroval provádění stavby, přičemž v závěru převzal za klub hotové dílo do užívání. Akce tedy proběhla před předem domluveného harmonogramu, ve schváleném rozsahu, pouze za mírného překročení rozpočtu (cena díla plánovaná slepým rozpočtem byla 100.000 Kč, konečná cena díla včetně víceprací byla 120.000 Kč). Do ceny díla je třeba započíst i náklady na výměnu osvětlení sokolovny, které bylo Sokolu navrženo jako protihodnota za „znehodnocení“ prostoru sokolovny další částí stěny. Provedení výměny osvětlení sokolovny nás díky Ádovi Kadlecovi přišlo na výhodných 14.000 Kč. Na akci se nám podařilo opět získat účelovou dotaci z rozpočtu města Police nad Metují ve výši 20.000 Kč. Ke stěně ještě drobný dodatek. Jejím správcem je nadále Dany Drechsel, který si vede v této funkci výborně. Rád bych mu touto cestou poděkoval za odvedenou práci, a rád bych vyzvedl jeho přístup k práci pro oddíl. Další dík pak patří všem dalším, kteří Danymu s provozem stěny pomáhají!!

9. Maškarní merenda

Gestorem akce byla opět Marta, nicméně rozhodnutím vedení klubu ji byla přistřížena křídla.

Přístavba lezecké stěny nás v konečném důsledku přišla na poněkud větší peníz než se předpokládalo, a ani předchozí akce – oslava založení lezeckého spolku v Polici – rozpočtu klubu moc nepomohla.

Výbor tedy po zralé úvaze seznal, že pořádání maškarní merendy je záležitostí značně rizikovou a s přihlédnutím k letům minulým, kdy tato akce byla akcí ztrátovou, nebo akcí s vyrovnaným rozpočtem, nakonec zvolil variantu od pořádání merendy v roce 2009 upustit.

Členům klubu, věrným přátelům této akce, jakož i našim sympatizantům bude maškarní merenda zachována, neboť na rok jsou plánovány dvě merendy v jedné (to je i za jednu cenu).

Bude-li tedy vůlí této konference rozhodnuto o zachování této akce, apeluji na všechny, kteří se chtějí bavit, aby za touto akcí neviděli jen zábavu, ale i určité množství práce sháněním sálu, kapely a sponzorských darů počínaje, prodejem místenek a vstupenek pokračujíc, a přípravou tomboly, jejím prodejem a vyhlášením konče. Toto penzum práce je třeba opět umně rozdělit mezi více lidí. Takže i v souvislosti s touto akcí očekávám, že se ředitelka merendy nevzdá své funkce, anobrž že několik lidí se formou osobního závazku přihlásí do pořadatelského teamu.

10. Brigáda na Ostaši a Poslední slanění

Důsledek nedobré finanční kondice klubu v podzimních měsících se projevil i poměrně nikoliv pompézním posledním slaněním. V loňském roce vedení klubu přišlo s určitou inovací, kdy spojilo brigádu ve skalách Ostaše s posledním slaněním, aby tak vyšlo vstříc členům klubu, kteří onou konsolidací dvou akcí do jednoho dne měli mít možnost snadněji dodržet svou členskou povinnost (účastnit se akcí pořádaných klubem), aniž by museli utíkat dvě podzimní soboty od svých rodin, radostí nebo odpočinku. Nápad to byl dobrý, výsledky nebyly dobré.

Brigády se zúčastnilo přibližně polovina členů klubu, přičemž v rámci brigády byly provedeny práce na stabilizaci svahu směrem od Žebračky k mýtině. V rámci stabilizace svahu byly zřízeny protierozní svažité terasy, žebříky, terénní schodiště a několik stupňů. Práce byly zahájeny po deváté ráno, a ukončeny byly kolem druhé.

Bezprostředně po brigádě bylo přistoupeno k Poslednímu slanění. Slanění na okrajovce vedle vyhlídky na Barrandov se zúčastnilo přibližně deset lidí, přičemž nejzajímavější bylo slanění mladého Kuťáka. Závěrečná fáze akce probíhající v hospodě neměla taky úplně největší podporu členské základny, nicméně v rámci konečného součtu se v hospodě alespoň na chvíli ukázalo přibližně 30 členů, což byla v danou chvíli víc než polovina členů klubu.

11. Skalní brigády

V uplynulém roce byly svolány celkem 2 brigády (1 × Adršpach, 1 × Ostaš). Účast našich členů na brigádě pořádané provozovatelem turistického okruhu ve spolupráci s Oblastní vrcholovou komisí byla vzhledem k ostatním oddílům v oblasti značně nadprůměrná – za což patří všem účastníkům dík... v rámci brigády v Ádru se naše skupina podílela na výpomoci jednotce hasičů při vodním odstřelu volných skalních bloků nad turistickým okruhem v pískovně. O brigádě na Ostaši jsem se zmínil již v předchozím bodě. Opět však nemohu z tohoto míst mlčet ke skutečnosti, že jsem na brigádách viděl opět stále stejné tváře. Dravé mládí vyzbrojeno řadou ortodoxních nezlomných výmluv jaksi na tuto – byť nemilou – ale potřebnou činnost nereflktuje... těm, co mají zájem pomoci dobré věci (a v případě Ádru i sobě), patří dík, neboť i tato jejich činnost vrhá na náš klub, a na lezce jako sociální skupinu, příznivé světlo. Pozitivním výsledkem skončila brigáda na Ostaši (pozitivum je spatřováno především v tom, že se udělalo něco pro lezecké přístupy ke skalám, a rovněž v tom, že se jí zúčastnilo téměř 30 lidí, což je víc podobný počet účastníků, jako u brigády v Ádru.

12. Ochrana přírody a dodržování pravidel lezení

Dodržování lezení v otevřených lezeckých obvodech, a dodržování pravidel lezení, by mělo patřit k samozřejmostem každého jednoho z nás. Ad jedna je to otázka morálky, a ad dvě je to otázka etiky, která rozhodně nepatří k těm opomenutelným stránkám našeho sportu.

Mějte toto nadále na paměti. Pokud naše činnost bude i nadále probíhat v souladu s platnými pravidly (rozuměj – zákony, povoleními, zákazy, interními instrukcemi svazu, apod.), nebude naše činnost ze stran státního aparátu omezována nad neúnosnou míru.

V pádě, že je nám bližší rebelování a anarchismus, musíme počítat s tím, že nám bude v řadě prvé hřiště „za odměnu“ zmenšováno, a že jednotlivci budou popoháněni před spravedlnost.

13. Webové stránky klubu, vývěska

Konečně se nám podařilo odbourat tuto starou bolístku. Dlužno zmínit, že tomu tak bylo za notného přispění Tónyho, kterej stránky vytvořil, rozběhnul, a konečně dnes pořád ve složitějších případech aktualizuje. V jednodušších případech aktualizují

stránky prozatím sám, s tím, že pokud by byl zájemce o tuto práci, pak mu rád předám potřebné přístupové klíče a kódy. Nicméně stránky fungují na adrese www.hkostas.cz, a začínají plnit svoji informativní funkci.

Vývěsní informační skříňka na sokolovně se nám taky posunula dopředu, a je poměrně aktuální. Velmi často také doplňuje nebo duplikuje funkci webových stránek. Hrdou funkci nástěnkáře vykonává nyní k naší plné spokojenosti Sejfy. Materiály k vyvěšení mu můžete zasílat na mailovou adresu, která je uvedena v kontaktech na našem webu.

14. Horolezecký klub Ostaš

Počet členů oproti roku předchozímu se nepatrně zmenšil. Proces oddělení zrna od plev by mohl být pomalu u konce, a počet členů by se počtem kolem 50 lidí mohl stabilizovat. S ohledem na zvýšení ceny vstupného na naši stěnu pak lze očekávat postupné navyšování počtu členů. Nicméně, zatím pro toto tvrzení neexistují žádné hmatatelné důkazy ve formě množících se přihlášek... nicméně, uvidíme později.

Osobně si myslím, že členové nám odcházejí zejména v důsledku vysokých členských příspěvků, kdy po kumulativním načítání částek hrazených našemu klubu, Tělocvičné jednotě Sokol a konečně Českému horolezeckému svazu, tvoří konečná částka poměrně značnou sumu, která v mnoha případech nemá odpovídající protihodnotu. V případě příspěvků klubu je za členským příspěvkem třeba vnímat režii klubu, servis, který klub pro člena zajišťuje, ve formě přípravy a pořádání klubových akcí, či ve formě provozování lezecké stěny s tím.

V případě členských příspěvků lezeckému svazu je třeba si uvědomit, že režie organizace sdružující několik tisíc členů si vyžádá určité nároky na personální zajištění s tím, že některé funkce na svazu holt nelze zajistit jinak než prostřednictvím placených zaměstnanců. Převážná část rozpočtu je pak rozdělena mezi jednotlivé komise svazu, které prostřednictvím financí zajišťují pořádání závodů, reprezentační snahy v různých oblastech, ale také věnují nemalé částky do zajištění naší bezpečnosti při lezení obecně, nebo bezpečnosti při lezení ve skalních oblastech, a konečně svaz z prostředků získaných ze členských příspěvků hradí náklady spojené se zajištěním lezení ve venkovních terénech, které se téměř vždy nachází v chráněných oblastech. Jednání s ochranáři jsou náročná a vyžadují častou spolupráci s odborníky. Tedy i stran svazu může člověk odtušit, za co odevzdává ČHS svůj desátek. Samozřejmě nemalou částkou ČHS doplácí na slovenských chatách slevy, které chataři dávají člunům ČHS za ubytování.

Jako nejproblematictější se samozřejmě jeví členský příspěvek ČOSu. Sokol, krom odpustku nájmu za den závodů v sokolovně, nepřináší skrze příspěvek žádnou hodnotu svým členům – lezcům zpět. Nic pro nás nezařizuje, nepořádá pro nás žádné

závody, nevyjednává podmínky pro lezení v chráněných oblastech, neplatí slevy na chatách ve slovenských horách. S ohledem na další zvýšení příspěvku je možná na čase přehodnotit dohody uzavřené v minulosti s TJ Sokol (tj. stěna v sokolovně bez placení nájmu s tím, že všichni členové klubu budou zároveň členy TJ Sokol). Otázkou prvou je, kolik by vlastně TJ Sokol požadovala za nájem prostoru pro stěnu a za hodiny, které v sokolovně máme... otázkou druhou pak je kolik v konečné fázi Sokolu přinášíme... otázkou třetí pak je, zda náš rozpočet může ustát rozvázání stávajících dohod, či zda náš rozpočet může ustát proplacení členského příspěvku TJ Sokol bez přímé finanční účasti člena? Konečně otázkou čtvrtou je, kolik by nám TJ Sokol měl dávat ze získaného příspěvku od města a od ČOS? A zda by tato částka postačila na zmíněné proplácení příspěvků TJ Sokol za členy. Myslím, že toto jsou otázky, které bychom dnes a právě zde měli prodiskutovat a nalézt nějaká řešení.

Neúspěchy lze pak shrnout do těchto bodů:

- konečné rozřešení podpory aktivních členů klubu (závody, extrémní výstupy, atd...) vycházející z podkladu Honzy Šolce, který byl v minulosti sice odmítnut výborem (viz zápis z 27. 6. 2008), ale měl posloužit pro nový výbor k dalšímu jednání;
- neuspořádání Instruktažního dne;
- dtto závodu O Krále Ostaše;
- dtto Maškarní merenda (vše viz výše v textu zprávy).

Doufám, že se nám podaří překonat všechny nezdary, a že zažijeme dobrý rok!

K tomu, aby byl rok pro oddíl rokem dobrým, je třeba, abychom se jen nevezli s davem, a nečekali, až za námi někdo přijde a poníženě nás požádá o pomoc při pořádání nějaké akce, důležité je přicházet s nabídkou pomoci sám, iniciativně. A nejen s pomocí, ale i s aktivitou směřující ke zkvalitnění pořádaných akcí, ke zlepšení jejich přípravy, k navýšení počtu členů klubu na akcích pořádaných klubem a podobně. Je třeba vnímat klub jako rodinu přátel majících společný zájem, a nikoliv jen jako prostředek k možnosti chodit trénovat na lezeckou stěnu, či moci vstupovat mimo značené cesty v chráněných územích. Klub je živoucí organismus, a to, jak se projevuje navenek není jen dílem výboru, předsednictva, nebo dílem mým, ale především dílem Vás členů. Pokud si zvolíme cestu, že pohodlné je se vézt, tak pak se musíme smířit s tím, že spousta věcí zůstane na půl cesty, a nic nebude dokonalé (ale bude to). A výmluva, že zrovna já nemám na práci pro oddíl čas je dost lichá a samolibá... ten čas nemá dnes nikdo, a přesto se spousta lidí snaží vedení klubu pomoci. Doufám, že lidí ochotných pro klub odvést práci bude přibývat.

15. Závěr

Ještě jednou děkuji všem, kteří se průběhu roku zasloužili o dobrou reprezentaci našeho klubu, a zároveň těm, kteří prezentují náš klub dobře odvedenou prací ať ve výboru, či předsednictvu, tak v rámci jednotlivých akcí klubu

Děkuji Vám za pozornost!!

Do nového roku Vám přeji vše dobré, stále zdraví a mnoho pěkných chvil ve skalách, horách, bílých pláních nebo u piva!!!

Hore zdar!

Jiří Škop
předseda klubu